

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. X 2

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Transport av høy-

Oppskr. av: Olav Jørl Gahre

(adresse): Spangereid

Fylke: Vest - Agder

Herad: Spangereid.

Bygdelag: Spangereid

Gard: Gare

G.nr. 155. Br.nr. 16.

A. Merk av om oppskriften etter eiga røynsle. delvis.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Spørsmål 1.

SVAR

Her er ikke husmannsplassen i hovedet. Gårdshus er små. De har bare fra 1 til 3-4 hkr. Arealene kan derfor variere fra 5-6 dekar opptil 25-30 dekar. Det er ikke noe utmark slattes. Folk som ikke har hest pleier som oftest å leie nabaen til å kjøre høyet hjem når høylykket ligg litt lengre fra hus. Var det helt ved hus ca 100 meter ellers så pleier de som ikke har hest å bare set inn.

Sp. 2.

Nor utløp har ikke folk her i kutsen. Høyet legges rett inn i høyloa når det er tørt.

Endel høy baring forekommer både nu og sørlig i frididen. Når høyet børes inn bruker en et tang som kalles "byretang". Det var helt basettang de brukte frididen. Senere og nu bruker mye manilla eller grastang. Byretangen pleiser de legge ut på vollen omtrent slik: lengde ca 3 farner.

 Denne enden

høyet festet til en "heggs" som en bruker av sin tang gjennom når en kneppe byr i summen. Tegda arbeides mest av en eiketre eller einar som ikke er tykkere eller et reng.

Skaff. Den byges slik i ellipseform og der staves

Kalles også av
enkelte
"byretog".

en spiker der kruer krysses. Då mukken i høgda kan være ca. 10-15 cm. Når de skulle legge på høg på byretaugt på høg vollen, pleide de først å "kjemme" høget. Det gikk sånnimine. Lighet så kjemmer på en høybyre. Kjemminga gav for sig på den måten at de brakte en høyrius raket en passelig mengde høg sammen. Brude ut litt i det så det ikke var for store kladder men høget skulle ha gitt sammen og så la en høg et på taugt. Når byra var ferdig blei den knappet. Da var byretaugt gjennom høgda. Og bæreren skal da ta den på ryggen. Bæreren setter sig på marka og stikker legge armen inn mellom byretaugt og høget. For å reise seg må han ha en av arbeidsfolkene på vollen til å hjelpe seg når han skal reise seg. Vestkysten står rett foran dran i taugt over skulderen til bæreren før reist seg og når han så har høg byra inn på loka holder han taugt skant over skulderen, helst den høyre.

- Barna pleier oftest å reie med å hysse til i høyringa. Arbeidet består i å trø lasset, runde høg på vollen. o. l.

Spørsmål 3. Hva høies højet alltid hjem om sommeren.

Spørsmål 4.

De aller fleste bruker langtrene med skjul når de hysse hjem højet. I daglig tale kalles den for høysleds. Høysleden pleier å ha en alm lengde av 3^{1/2} meter. Endel bruker den noe kortere eller lengre. Budden på sleden blir den samme som mellom høyla ca. 0,8 meter.

Emne m. 1.

Emne: Transport av høy
 opskrift av: Dag Jørgen Gahr.
 adresse: Spanglereið.

Fylke: Vest-Agder.

3

Klads: Spanglereið

Bggd: ~ -

Gard: Gare

Gr. m. 155 - Br. m. 16

Spørsmål 4. - (Forts.)

Oppu høgsleden plaserer de noe som de kaller en "høytromm". Det er narmest en grind som er arbeidet av spiler for å holde høyet inne på sleden. Høytromma er så lang som sleden. Ifølgen på siden pleier være litt høgere enn hjulene og foran og bak er den noe høgere en sidene ca. 30 centimeter eller så. Det er jo ikke kunde lesse mer på lasset.

Når høyet var tørt på vollen blei det rakt sammen i lange ruter. En kjørte så med hest og høgslede ut på vollen langs det sammenrakte høyet og en begynte så å lesse på. Det gjøres på den måten at en brukte en høy gaffel og kaster opp i høytromma. En brukte også en person oppå lasset som skal rø lasset for at en skal få mest på. Det kalles med et dialekt ord her for "å stappa lasset". En bruker gjerne en gaffel til dette arbeide i de familiene som har barn. Andre løpeller bruker en mann eller en annen person som er med på høgvollen. En kan bruke både menn og kvinner, men det er dog mest brukta å ha manfolk til dette arbeide. Kvinnfolkene bruker mest til å bruke høyet på volden. Når en så hadde fått så mye høyet på lasset som en skulle ha i tromma, skulle høylasset

"Knyppes" med et tau over. Tauet var gjerne festet bak på sleden og blei knapt framover. En bruker 2 tau et på hver side og bant dem stramt rundt huen slik så høysteen. Tauet kunne både av bast, manilla eller grasstau. Høilasset blir så kjørt hjem og kastet inn på høylova. Under høiringen hjem pleier gjerne den som hoyer hesten sitt å lasset, dessom neden ikke er for stikk og lasset for stort. Det er ikke noe spesielt med det siste lass som blir kjørt inn han størrelsen angår. Det avhenger av hvor mye der var igjen på vollen. Men når det siste lass blir kjørt av vollen pleier de røke godt rein og få alt med sig. Når folk var ute på vollen og røket høy sammen var det en ting de la særlig mye til. Derom 2 som røket høy under arbeidet kom sammen sikk at riene berørte hver andre var det et godt tegn på at de ville komme sammen næste sommer og røke høy på vollen.

Om selve høypalessingen ute på høyvallen har foregått en ikke så liten forandring de senere år. For ca 30 år siden pleiste de fleste bare å bruke en alminnelig høyslide, samme slags som den som er nevnt faran, men uten "høytrom". Højet ble lagt på steen med et "kjennme" det mes en ring. På et slikt lass kunne de bare få halv så mye som når de brukte høytrom. Det var også avskjellig mer arbeide med å løse på en sleda uten "trom". Det højet måtte kjennes først og blaile det mye var det venne å få højet til å ligge på lasset. Høytromma har særlig tatt seg opp her på gården og i tutten i årene 1920-30. Det samme gjelder også bruk av høygaffel. Den har nesten fulgt utviklingen sammen med bruk av høytromma. Når de løset på "kjennme" på

Emne 1.

Emne: Transport av høy.

Opskrift av: Dag Juel Gabue.

Adresse: Spangereid

Fylke: Vest-Agder.

Heras: Spangereid

Bygdøy: Spangereidskots

Gard: Gare

Gr. m. 155. Br. m. 16.

høysæt buntte de hundene og la høykjemna på med. Da de gikk over til høyfrem bruktes det øy bruke høygaffel. Kastet høyet op i tromma med. Det kan i denne forbindelse oppges at min far var den første som tok høyrum og høygaffel i bruk her på gården. Det var omkring år 1916.

Man bunter bare en hest for høysleden.

Spørsmål 5.

Dette forhold er ikke aktuelt på voie kantler der her ikke er nærliggende stalle.

Spørsmål 6.

Alt høy kjøres hjem av sommeren.

NORSK Etnologisk Gransking

adr. Norsk Folkemuseum

BYGDØY

331